

Dariusz Bucior

Pośredniczenie i zawieranie umów jako przedmiot zobowiązania agenta

Streszczenie

Przedmiotem artykułu jest analiza treści przepisu art. kc w zakresie w jakim opisuje świadczenie charakterystyczne agenta. Przepis ten stanowi, że świadczenie agenta ma polegać na stałym pośredniczeniu przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo zawieranie ich w jego imieniu. Prowadzone rozważania realizują postulat prospółnotowej wykładni polskich przepisów; prowadzone są z wykorzystaniem dorobku literatury polskiej i zagranicznej (głównie niemieckiej).

Pośredniczenie polega na dokonywaniu – co do zasady – czynności faktycznych ukierunkowanych na zawarcie umowy między dającym zlecenie a klientem poprzez oddziaływanie na decyzję klienta co do zawarcia umowy. Działania objęte zobowiązaniem przyjmującego zlecenie winny być tego rodzaju, aby umożliwiły klientom identyfikację dającego zlecenie jako stronę przyszłej umowy oraz podjęcie czynności zmierzających do jej zawarcia, a także, aby pozwalały ustalić wpływ agenta na zawarcie konkretnej umowy. W przypadku agenta zobowiązanego do zawierania umów jego obowiązki nie mogą ograniczać się do samego składania oświadczeń woli w imieniu dającego zlecenie, lecz winny ponadto obejmować działania odpowiadające cechom pośredniczenia.

Ocena stałości pośredniczenia winna być dokonywana metodą typologiczną. Na istnienie tej cechy mogą wskazywać takie okoliczności jak: pośredniczenie przy umowach w sposób powtarzalny zawieranych przez dającego zlecenie; rodzajowe określenie przedmiotu umów objętych pośredniczeniem; brak oznaczenia liczby umów objętych pośredniczeniem (czyli uzależnienie rozmiaru świadczenia pośrednika od czynnika czasu); długi okres zamierzonej współpracy stron.

Intercession and entering a contract as a subject of agent's liability

Summary

The article focuses on analysis of section 758 § 1 of Civil Code in the scope of characteristics of an agent's duty. The subject of agent's consideration is permanent interceding during the entering a contract for a principal or concluding a contract on behalf of the principle. The discussion presents the proposition of interpretation of the Polish law in light of European Union instructions and includes the works of Polish and foreign bibliography (mainly German).

The act of intercession is defined as undertaking-most of the time-factual activities with objection for concluding a contract between a principal and the client by influence the client's decision on entering the contract. The activities of an agent should be done in a matter that client would be able to identify the principle as the party to the future contract and to conclude the contract and in a matter that scope of the agent's influence would be recognizable. In regards to the agent with consideration to enter the contracts, his duties cannot be limited to only stating the declaration of intent on behalf of the principal but should also include the activities that correspond the acts of intercession.

The evaluation of permanency of the intercession should be done by use of the typological method. The reasons for this requirement to be a valid one are: reiterating intercession in contracts concluded by the principle; the typological distinction of the subjects of the contracts done by intercession; the lack of precise number of contracts covered by intercession (which means making the scope of agent's consideration conditional on the time aspect); the long period of intended cooperation of the parties.

Посредничество и заключение контрактов как предмет обязательства агента

Резюме

Статья посвящена анализу содержания статьи 758 § 1 Гражданского кодекса, в той степени, которая описывает характерные услуги агента. Правило гласит, что услуги агента должны заключаться в постоянном посредничестве при заключении договоров с клиентами в пользу дающего поручение предпринимателя или подписания их от его имени. Проводимые размышления реализуют постулат про союзной интерпретации польских правовых норм; проводятся с использованиями достижений как польской, так и зарубежной (в основном немецкой) литературы.

Посредничество заключается в довершении – как правило - фактической деятельности, направленной на заключение соглашения между дающим поручение и клиентом, посредством воздействия на решение клиента относительно заключения контракта. Действия, предусмотренные обязательством принимающего поручение должны быть такими, чтобы позволили клиентам идентифицировать дающего поручение как сторону будущего договора, а также принять меры к его заключению, и позволяли определить влияние агента на заключения конкретного соглашения. В ситуации агента несущего ответственность за заключение договоров его обязанности не могут ограничиваться только самим волеизъявлением от имени дающего поручение, но также должны включать действия, соответствующие характеристике посредничества.

Оценка постоянности посредничества, должна быть выполнена с использованием типологического метода. На наличие этого свойства могут указывать такие факторы, как: посредничество при заключении повторных контрактов, заключаемых дающим поручение; определённый предмет соглашений, охваченный посредничеством; отсутствие обозначения числа договоров распространённых на посредничество (например, масштаб оказания посреднических услуг в зависимости от фактора времени), длительный период предполагаемого сотрудничества сторон.